

тин бил болен, събрали определен брой деца, за да ги заколят, та да може императорът да се изкъпе в кръвта им (*in quo si se Imperator ablueret, certo recuperaret*) и тъй като бил трогнат от майчините сълзи, той ги пощадил и затуй светците върнали здравето му. Изглежда от вниманието на авторите е убягнало, че именно през Средновековието, когато евреите били подлагани на жестоки гонения заради детските жертвоприношения на Пасха, сред християните било съвсем обичайно да жертват деца, девиси или възрастни хора, като ги заравяли живи в основите на крепости и пр., за да гарантират тяхната устойчивост – отвратително жертвоприношение, което с времето се видоизменило в зазиждане на петел, а накрая – на яйце. От безпристрастна и благоразумна гледна точка не може да има разлика между кабалистичното жертвоприношение на дете и измъчването и изгарянето на вещици и еретици от духовенството, освен ако не приемем последните за по-големите злодеи, тъй като децата просто били убивани без всякакво забавяне, докато инквизиторите умъртвявали своите жертви посредством всички възможни тънкости на душевното и физическото изтезание. Както кабалистите, така и свещениците са били въвлечени в различни форми на един и същи фетишизъм, завещан още от времето на магьосничеството. А деянието на Калвин, който изпратил Сервет на кладата³⁶¹, по нищо не се отличава от вуду жертвоприношението, наречено „коза без рога“³⁶².

Наказването на еретика, за да се достави удоволствие или да се спечели благоразположението на Божеството, по нищо не се отличава от което и да е убийство за добиване на късмет. В това „призоваване“ може да са замесени и други чувства, но ис-

³⁶¹ Жан Калвин (1509–1564) – френски богослов, отрекъл се от католицизма църковен реформатор, основател на направление в протестантството, носещо неговото име. През 1553 г. заради богословски разногласия с Калвин на кладата бил изгорен Мигел Сервет (род. 1511 г.) – испански мислител, лекар и учен, който в годината на своята смърт за първи път описва малкия кръг на кръвообращението – *б. пр.*

³⁶² Вуду ритуал за човешко жертвоприношение, обикновено на малко бяло дете – *б. пр.*